

Podstawowe Zasady Biblijne

Piekło

Piekło w Starym Testamencie

W tłumaczeniu Wersji Autoryzowanej (AV) [Biblii Króla Jakuba] Starego Testamentu słowo *piekło* pojawia się trzydzieści jeden razy (**Pwt 32,22; 2 Sm 22,6; Hi 11,8; 26,6; Ps 9,17; 16,10; 18,5; 55,15; 86,13; 116,3; 139,8; Prz 5,5; 7,27; 9,18; 15,11.24; 23,14; 27,20; Iz 5,14; 14,9.15; 28.15.18; 57,9; Ez 31,16.17; 32,21.27; Am 9,2; Jon 2,2; Ha 2,5**).

W tłumaczeniu Revised Standard Version Starego Testamentu słowo *piekło* nie występuje w żadnym z tych wersetów. Zamiast tego pojawia się słowo *szeol*. Co znaczy *szeol*? Jest to słowo hebrajskie, które znaczy *puste zagłębienie w ziemi, pełne gęstej ciemności* (wg leksykonu Geseniusa). Tłumaczenie New International Version Starego Testamentu nie posługuje się słowami *szeol* czy *piekło* w żadnym z tych wersetów, ale raczej takimi jak *grób, śmierć* lub *otchłań*.

W żadnym z wersetów, gdzie pojawia się *szeol* nie ma jakichkolwiek skojarzeń z ideą, że jest to miejsce cierpienia lub kary. Wersety, które wypowiadają się o tym, czego doświadcza się w *szeolu*, wskazują na całkowity brak świadomej myśli czy też rozmyślnego działania w tym miejscu. Na przykład:

Albowiem w śmierci nie masz pamiętki o tobie, a w grobie [BT: Szeolu] któż cię wyznawać będzie? (Ps 6,6 BG)

...albowiem nie masz żadnej pracy, ani myśli, ani umiejętności, ani mądrości w grobie [BT: Szeolu]. (Koh 9,10 BG)

Albowiem nie grób [BT: Szeol] wysławia cię, ani śmierć chwali cię, ani ci, którzy w dół wstępują, oczekują prawdy twojej. (Iz 38,18 BG)

Przez *piekło* w tłumaczeniu Wersji Autoryzowanej Starego Testamentu należy zatem rozumieć to miejsce, do którego wszyscy trafiaamy po śmierci.

Piekło w Nowym Testamencie

W tłumaczeniu Wersji Autoryzowanej Nowego Testamentu słowo *piekło* pojawia się dwadzieścia trzy razy. Może to powodować zamieszanie, ponieważ w oryginale greckim można znaleźć trzy różne słowa. Są to *gehenna* (Mt 5,22.29.30; 10,28; 18,9; 23,15.33; Mk 9,43.45.47; Łk 12,5; Jk 3,6), *hadēs* (Mt 11,23; 16,18; Łk 10,15; 16,23; Dz 2,27.31; Ap 1,18; 6,8; 20,13.14) oraz *tartaroō* (2 P 2,4).

Zamieszanie potęguje się w tłumaczeniu New International Version, które oddaje *hadēs* jako *piekło* w **Ewangelii Łukasza 16,23**, jako *grób* w **Dziejach Apostolskich 2,27** i jako *hades* w **Apokalipsie 1,18**. W tłumaczeniu Revised Standard Version jest mniej zamieszania, a więcej konsekwencji, ponieważ *gehenna* jest zawsze tłumaczone jako *piekło*, a *hadēs* jest zostawione jako *Hades* (w **Ewangelii Mateusza 16,18** jest użyte słowo *śmierć*, ale przypis wskazuje na *Hades*).

Co znaczą te greckie słowa?

Gehenna znaczy „dolina (synów) Hinnoma”. W Starym Testamencie kojarzona jest z bałwochwalstwem, rytuałami ognia i ofiarami z dzieci (**2 Krl 23,10; Jer 7,31-32; 19,1-6; 32,35**).

W czasach Nowego Testamentu kojarzona była z ogniem i śmiercią. Było to miejsce, gdzie wrzucano ciała skazanych przestępców i gdzie wyrzucano odpady, które były niszczone przez nieustannie płonące ognie. Z wyjątkiem **Listu Jakuba 3,6** słowa tego używa wyłącznie Jezus, a czyni to we fragmentach, w których podkreśla nieuchronność unicestwienia po śmierci, jeżeli nie nastąpi zmiana zachowania i postawy. A zatem „ogień piekielny” nie mówi o naturze kary dla

ludzi uznanych za nikczemnych, lecz jest obrazem tego, co się stanie z niegodziwymi. Tak jak wysoka temperatura w dolinie Hinnom niszczyła wszystko, co tam trafiało, tak też niegodziwcy przestaną istnieć.

Hadēs jest greckim odpowiednikiem hebrajskiego *szeol* i na ogół odnosi się do miejsca zajmowanego przez umarłych, czyli grobu. Jest tłumaczone jako *grób* w AV w tym fragmencie: *O śmierci, gdzie jest twoje żądło? O grobie [hadēs], gdzie jest twoje zwycięstwo? (1 Kor 15,55* tłum. z ang.). [Dla porównania: *Gdzież jest, o śmierci twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień? (BT)*; *Gdzież jest, o śmierci! bodziec twój? Gdzież jest, piekło! zwycięstwo twoje? (BG)*]; Wydaje się to być cytatem z **Księgi Ozeasza 13,14**, gdzie, co ciekawe, *szeol* przetłumaczone jest jako *grób* [tak samo tłumaczy to **BG**]: *O śmierci! będę śmiercią twoją; o grobie [szeol]! będę skażeniem twojem*, [w **BP** i **BT** jest w tym miejscu *Szeol*, a w **BW** *piekło*].

Jednak w **Ewangelii Łukasza 16**, w przypowieści o bogaczu i żebraku, Jezus używa tego słowa (*hadēs*) wspominając równocześnie o łonie Abrahama. Odnosząc się do bogacza, Jezus mówi: *A będąc w piekle [hadēs], podniósłszy oczy swe, gdy był w mękach, ujrzał Abrahama z daleka, i Łazarza na łonie jego (w. 23 BG; por. BT/BP: w otchłani; BW: w krainie umarłych)*.

Józef Flawiusz, historyk żydowski, napisał *Rozprawę do Greków odnośnie Hadesu*. Wspomina w niej o miejscu zwanym „Łonem Abrahama”, które wydaje się być tymczasowym miejscem pobytu zmarłych sprawiedliwych, którzy oczekują *owego odpoczynku i wiecznego, nowego życia w niebie, które ma nastąpić po tej okolicy*. Te idee omawiane przez Flawiusza nie znajdują poparcia w Piśmie, ale opisują scenariusz tego, jak to ludzie wymyślają sobie, co się dzieje ze sprawiedliwymi i niesprawiedliwymi po śmierci. Jezus zwraca uwagę na nielogiczność tych błędnych przekonań poprzez swoją przypowieść, która ma na celu uświadomić im fakt, że nie stosują się do nauczania ani Mojżesza, ani jego samego.

Tartaroō znaczy „wrzucać do Tartaru”. Tartar był uważany przez starożytnych Greków za miejsce przebywania niegodziwych umarłych (Thayer). Encyclopaedia Britannica informuje nas, że był to *najbardziej piekielny region starożytnej greckiej mitologii [...] gdzie bogowie zamykali swoich wrogów*.

Jest to zatem zmyślane, mitologiczne miejsce, a Piotr, jak Jezus w przypowieści przywołanej wyżej, posługiwał się pojęciem ze współczesnej mu kultury. Połączył to aktualne wówczas pojęcie z historycznymi wydarzeniami z Pisma, żeby podkreślić swoje przesłanie – pewność ostatecznego Bożego sądu i kary dla *niesprawiedliwych (2 P 2,4-9)*.

Zakończenie

Gdy przychodzi śmierć, wszyscy idą do piekła. Nawet Jezus nie był żadnym wyjątkiem (zob. **Dz 2,25-31**). Nie jest to jednak straszne miejsce, gdzie ci, którzy nie spełnili Bożych wymagań, cierpią wieczne męki w ogniu.

Jego znaczenie należy wywodzić od oryginalnych słów hebrajskich i greckich, które zostały użyte, i w harmonii z całym nauczaniem biblijnym. Nauczanie to mówi, że ciała odpowiedzialnych umarłych oczekują na odtworzenie i przywrócenie do życia przy powrocie Jezusa, tak aby wszyscy mogli przyjąć decyzję sprawiedliwego sędziego. Ci, którzy zostaną uznani za godnych tego, zostaną uczynieni nieśmiertelnymi i odziedziczą ziemię (nie pójdą do nieba). Ci, którzy zostaną uznani za niegodnych nieśmiertelności, zginą (nie będą cierpieć wiecznej męki w rozszalałym ogniu wymyślonego piekła).

BG: Biblia Gdańska; BP: Biblia Poznańska; BW: Biblia Warszawska;
pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia (BT), wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com